

— necompetența Comisiei de a sancționa o încălcare a Tratatului CECO ulterior expirării acestuia;

— lipsa notificării prealabile a unei noi „Comunicări privind obiecțiunile”;

— lipsa unei noi audieri în fața consilierului-auditor;

— prezentarea raportului final al consilierului-auditor ulterior Deciziei din 30 septembrie 2009;

— adoptarea Deciziei din 30 septembrie 2009 fără anexele menționate în cuprinsul acesteia.

În subsidiar, reclamanta solicită anularea în parte a deciziilor menționate pentru diferite motive, printre care:

— apreciere juridică eronată a faptelor (în ceea ce privește durata participării sale la înțelegere, încălcările ce au fost reținute în sarcina sa, prețul de bază, prețurile dimensiunilor „extra”, limitarea producției și/sau a vânzărilor);

— caracterul disproporționat al amenzii în raport cu gravitatea și durata înțelegerii;

— nerecunoașterea unor circumstanțe atenuante;

— aplicarea eronată a criteriilor prevăzute de „Comunicarea Comisiei din 18 iulie 1996 privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri”.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 19 februarie 2010 — Lucchini/Comisia

(Cauza T-91/10)

(2010/C 113/93)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Lucchini SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: M. Delfino, avocat, J. P. Gunther, avocat, E. Bigi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— În principal, anularea Deciziei C(2002) 7492 definitiv a Comisiei (cazul COMP/37.956 — Fier-beton armat), readoptare, astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2009) 9912 definitiv;

— cu titlu subsidiar, anularea articolului 2 din Decizia din 30 septembrie 2009, în măsura în care reclamanta a fost obligată la plata sumei de 14,35 milioane euro în solidar cu societatea S. P. S.p.A.;

— cu titlu mai subsidiar, reducerea amenzii aplicate;

— în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei din 30 septembrie 2009, astfel cum a fost modificată prin Decizia din 8 decembrie 2009, prin care Comisia a sancționat o încălcare a articolului 65 CECO în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 (¹).

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în alte acțiuni introduse împotriva deciziei menționate.

În special, reclamanta invocă următoarele motive:

— Caracterul incomplet al deciziei, încălcarea normelor de procedură și inexistența, în măsura în care decizia a fost notificată fără anexele sale și, de asemenea, ar fi fost adoptată de colegiu în formă incompletă, precum și notificată din nou tot în formă incompletă, fără textul principal;

— incompetența Comisiei de a contesta o încălcare a articolului 65 din Tratatul CECO ulterior ieșirii din vigoare a acestuia și, așadar, alegerea greșită a temeiului juridic de fond;

— încălcarea dreptului la apărare și încălcarea și aplicarea greșită a dreptului, în măsura în care Comisia nu a redeschis procedura administrativă și și-a atribuit dreptul de a examina legea mai favorabilă aplicabilă în cazul în speță, fără a da posibilitatea reclamantei să își exprime în mod eficient propriul punct de vedere asupra realității și asupra relevanței situației de fapt și ale împrejurărilor invocate.

Cu titlu subsidiar, reclamanta solicită anularea deciziei pentru lipsă de probe și aplicare greșită a dreptului material, în măsura în care Comisia impută încălcarea pentru întreaga perioadă cuprinsă între 6 decembrie 1989 și 27 iunie 2000 către Luchini, prin intermediul întreprinderii unice Lucchini/Siderpotenza. Reclamanta subliniază autonomia de decizie și de gestionare a Siderpotenza și faptul că, în speță, Comisia nu a fost în măsură să furnizeze probe convingătoare pentru a demonstra că Lucchini este răspunzătoare, din punctul de vedere al elementelor umane și materiale, pentru gestionarea Siderpotenza.

Cu titlu mai subsidiar, reclamanta invocă aplicarea greșită de către Comisie a normelor privind stabilirea amenzilor, în special a Liniilor directe din 1998.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Ațiune introdusă la 17 februarie 2010 — Ferriera Valsabbia și Valsabbia Investimenti/Comisia

(Cauza T-92/10)

(2010/C 113/94)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: Ferriera Valsabbia SpA (Odolo, Italia), Valsabbia Investimenti SpA (Odolo, Italia) (reprezentanți: D. Fosselard, S. Amoruso, L. Vitolo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea Deciziei C (2009) 7492 final a Comisiei din 30 septembrie 2009 (cazul COMP/37.956 — Fier-beton armat), readoptată, în versiunea completată de Decizia C (2009) 9912 final a Comisiei din 8 decembrie 2009, în partea în care constată o încălcare a articolului 65 din Tratatul CECO de către Ferriera Valsabbia SpA și Valsabbia Investimenti SpA și le aplică acestora în solidar o amendă de 10,25 milioane de euro;

În subsidiar:

— anularea articolului 2 din decizia prin care se aplică amenda reclamantelor;

Mai în subsidiar:

— reducerea cuantumului amenzii;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în alte acțiuni îndreptate împotriva aceleiași decizii. În mod special, reclamantele susțin: